

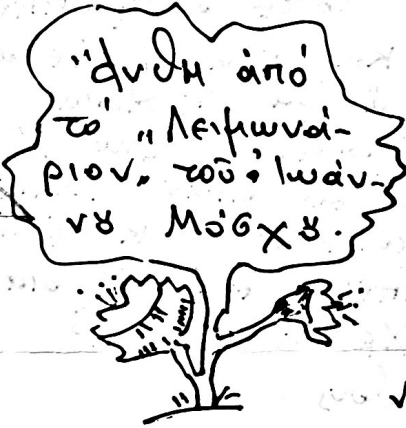
①

Εὐξαθέ υπέρ ἐμοῦ (τοῦ ἀντιγράφων-
τος ταῦτα) ἵνα ρυθῶ αἰωνίου κολαέως.

ἄρετή ἐστὶ κ'
ταῖς τῶν ὀρίων
ἀναγράφεσθαι
πολιτείας

«Μὴ καδίθης
μετὰ αἰρετικῶν,
κράτει δὲ γλώσσης
κ' κοιλίας κ'
συνεχῶς λέγε,
ὅτι ἕνός εἰμι»
(Ἄββας Ὁ γέρων
ὁσ, Λαύρα ὀρίων
Γεραβίου)

ὁ κυριακὸς
μουαχός ἦν
τῆς Λαύρας
τοῦ Καλαφῶ-
νος. ἤλθε πρὸς
αὐτὸν τις, λέ-
γων ὅτι τοῖς
Νεβτοριοῖσι
κοινωνεῖς κ'
παρεκαλεῖ νὰ
εὐχῆσαι ἵνα
αὐτῶν πληρο-
φορηθῆ ὁ θε-
ός. ποῖα ἐ-
στὶν ἡ ἀλη-
θινή πίστις.

ἤλθε ὁ γε-
ρων πρὸς τὴν
νεκρὴν θαλάσσαν
δεσμένος. Τῇ
δευτέρᾳ ἡμέρᾳ, εἶ-
δε ὁ ἀδελφὸς ἄν-
δρα φοβερόν ἱερο-
πρεπῆ ὄντος τῶν ὠδῶν.

ἦκε εἰς τὸν κολαέ-
ως κ' δεικνυθῆ αὐτῷ τῶν
Νεβτορίων, Εὐτυχῆ, Ἀποκινά-
ριον, Εὐαγγέλιον, Ὁριγένη, Διδύμον
κ' λέγει: «Ὁ τῶπος αὐτὸς ἔχει ἐ-
πιμαθεῖ διὰ τοῦσδε αἰρετικῶσ ... ἐὰν
ποιῆταις ταῖς ἀρεταῖς ποιῆθῃ ἄνθρωπος
κ' μὴ ὀρίων δοξάσει, εἰς τὸν τῶπον
τοῦτον ἔρχεται».

«Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ Γῆ (ὀρθοδοξία) αὐτοῦ
ἐθαυμάσθη ὁ κύριος» (Ψαλμός)

Ἐλεγε ὁ μοναχὸς Ἰβιδωρ.

εἰς τὸν κόσμον γυναῖκα εἶ-
 χου κ' τοῦ δόγματος τοῦ Σεβήρου
 (= μονοφυσίτες, εἶμαι ταν, μίαν
 ἡμέραν κ' γυναῖκα μου πήχε εἰς
 τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν κ' κοινο-
 νοσε (οἶκος γείτονος ἦν). εἰδήλα
 εἰς τὴν οἰκίαν ἄρπαξα ἐκ τοῦ γάρυ-
 χος τὴν βύβλον μου κ' ἐποίησα αὐτὴν
 ἔξεραβαί τὴν ἀγίαν μερίδα, ... λαβὼν
 αὐτὴν πέταξα εἰς τὸ δάπεδο εἰς τὸν
 βόρβορον. τότε ἀβτροπήν ἔλαβε
 τὴν ἀγίαν κοινωσίαν, Μετὰ δύο ἡ-
 μέρας βλέπω ἄνδρα Αἰθίοπα, ὕψι-
 νο μέ ρακὴ κ' λέγει: Ἐγὼ κ' ἐβού-
 καταδικαίωθημεν εἰς μίαν κόλασιν.
 - ἔρωτήθα ποῖος εἶναι κ' εἶπε:
 - Ἐγὼ εἶμι ὁ ραπίδας ἐπὶ τῆς βια-
 γούτος τὸν χριστὸν ἐν τῷ
 κοίρῳ τοῦ παιδους.

ἀποφασιστικὴν εἰς τὸν πατέρα τὸν ἐκ τῆς ἐξουσίας τῆς ἐκ τῆς ἐξουσίας

κεφ. 36ου Ἐλεγε εἰς τὸν
 πατριάρχην ἀνωχείας Ἰφραϊ-
 μίος βωλίτης μονοφυσίτης, να
 ἀναψῆμεν πῦρ κ' να εἰσελάωμεν
 ὁ ἔξεραβὼν ἀβλαβὴς, αὐτὸς εἶναι
 ὁ ὀρθόδοξος. Ἀπεκρίθη: αἰτεῖς
 πρᾶγμα ὑπερβαῖνον τὴν ἀδριότητα
 μὲ, ἰαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ θεοῦ
 ὅτι διὰ τὴν βωτηρίαν τῆς ψυχῆς
 ὅτι κ' τῷ το ποιῶ. Τὸ πῦρ ἀνή-
 ρθη ἔμπροσθεν τοῦ κίονος, ὁ βωλίτης
 ροβηδαίς, ὃς κατήλθε ἀπὸ τοῦ βώλου.

Τότε ὁ Ἰφραϊμίου ἔρριψε τὸ ἠμοφο-
 ρίον τὸν εἰς τὸ πῦρ κ' ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τῶν
 ἰσχυρῶν καέντων, τὸ ἠμοφορίον ἀβλαβὴς ἔμεινε. ὁ
 βωλίτης ἀναθεματίωθε τὸν Σεβήρον κ' τὴν ἀρεβὴν τὸν
 κ' ἐκοινώνηθε προβαδῶν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ

Ἐλεγε ὁ ἀββᾶς κυριακὸς
πρεσβύτερος τῆς λαύρας τοῦ
καλαμῶνος ἐν Ἰορδάνῃ, ὅτι
καὶ ἔπνον εἶδε ἔξω τῆς
κέλλης τοῦ τῆν θεοτόκου με
ἀγ. ἰωαν. θεολόγον κ' ἀγ. ἰω-
άννην βαπτιστὴν. Παιρκαίει

να εἰσέλθῃ κ' να εὐλογηθῇ. Ἡ
θεοτόκος ἀπεκρίθη: « Ἐχεις
εἰς τὴν κέλλαν σου τὸν ἔχθρον
μὲ, πῶς θέλεις ἵνα εἰσέλθω; »
Τοῦτο εἶπεθα, ἀπήλθεν.

διωπιθθεῖς, ἐθλιβομένη κ' ἐλογιτόμην
μήπως κατὰ διάνοιαν ἡμαρτία εἰς
αὐτὴν ... μόνος ἦμην εἰς τὸ κελλίον
μὲ ... ἔλαβον βιβλίον, ἔπως διὰ
τοῦ ἀναγνώριματος τὴν λύπην φύγω.

Τότε εἶδον ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ μου
εἶχον βιβλίον, ἔπνον εἰς τὸ τέλος
εἶχε δύο λόγους τοῦ συββεβοῦς
Νεβτορίου. Ἐδέως ἔχων τῶτον
τὸν ἔχθρον τῆς θεοτόκου. Ἀπήλ-
θον κ' τὴν βιβλὸν ἀπέδωκα
τῷ δεδωκότι μοι αὐτὴν λέγων.

« Λάβε σου τὴν βιβλὸν, ἀδελφεῖ,
δὲν ἔλαβα τὸ βῆμα ὑφέλεια ἀπὸ
αὐτὴν, ἔδην μοι Ἰημίαν προεξέ-
νυθεν. Ἐὐδὲς ἐκεῖνος Ἰηγοῦ
πληθεῖς, τὰς βελίδες με τοὺς
λόγους τοῦ Νεβτορίου ἀπέκοψεν
κ' ἔκαυσε ταύτας εἰπὼν: « Δὲν
δαί μείνη εἰς τὸ κελλίον μὲ
ὁ ἔχθρος τῆς θεοτόκου ».

(Λαμωναρίου ἰωαν. Μόσχᾶ
κεφαλ. χλνι γ')

Ἡ θελήμε ἡ κο-
βριανή, μία νύκτα
τῆς ἁγίας κυριακῆς
να προκυνῆθῃ τὸν
ταύρον τοῦ χριστοῦ.

Ἐφαίνῃ εἰς αὐτὴν
ἡ θεοτόκος μετὰ
ἄλλων γυναικῶν
κ' εἶπε: ἔδε
οὐκ εἰσέρχῃ, ἡμε-
τέρα οὐ τυχ-
χαίνεις (ἦν τῆς
αἰρέσεως τῶν
μονοφυσιτῶν).

Ἡ κοβριανή
παρακαλοῦσε να
εἰσέλθῃ. εἶ-
πεν ἡ θεοτόκος
« οὐ μὴ εἰσέλ-
θῃς ἐδῶ ἕως
ἴσου κοινωνήσεις
μεθ' ἡμῶν. »

Μετενόησε.. με-
τέλαβε τοῦ ἀγίου
βώματος κ' ἁγία-
τος κ' οἰκωλύτως
ἠξιώθη τῆς προ-
κυνήσεως τοῦ
ζωοποιοῦ μνημα-
τος τοῦ χριστοῦ.
(κεφαλ. χλνιιι)

Θαυμαστός ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ !

(4)

Γέρων ἀφελῆς περὶ τὴν πύθυν ὅπου εὗρεκεν μετελάμβανε ἀδιακρίτως.

Ὁ φθὴ ἀγγελος κ' τοῦ εἶπε: "εἶπε δὲν ἀποδάνης πῶς δεχεῖς νὰ ἐνταφιαστῆς ὡς οἱ Αἴγυπτιοὶ μοναχοὶ ἐνταφιάζουσι ἢ ὡς οἱ Ἰεροβοθαμίται"

Ἡρώτησε ὁ γέρων ἄλλον γέροντα ὁ ὅποιος τοῦ εἶπε ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἔχη κοινωνία μετὰ κακοδόξους κ' νὰ εἴπῃ εἰς τὸν ἄγγελον: "Ὅς οἱ Ἰεροβοθαμίται δεξώ"

Μετὰ 3 ἑβδομάδες ἤλθε ὁ ἄγγελος, εἶπε αὐτῷ ὁ γέρων, ὁ ἄγγελος εἶπε: "καλῶς, καλῶς" εὐθὺς παρέδωκε τὴν ψυχὴν τὴν ἵνα μὴ κατακριθῆ μετὰ ἀρετακῶν (κεφ. 27 XVIII)

Ὁ δούξ τῆς Παλαιστίνης ἤθελε νὰ προβκυνῆθῃ τῶν ναόν τῆς Ἀναστάσεως κ' εἶδε κριόν ὀρμῶντα ἐπ' αὐτῶν, δεχόνται κερατιβοῖ. "Ἐστρεψε εἰς τοὺς ὀπίθω κ' εἶπε εἰς τοὺς παρεστῶτας ~~ὅτι ὁποῖοι~~ δὲν ἔβλεπον τίποτε. Συνεχῶς ἐμπόδιζε ὁ κριός νὰ εἰσέλθῃ. Ὁ βλαυροφύλαξ ἠρώτησε τὸν δούκα τί ἔχει εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ κ' ἐμπόδιζεται τῆς προβκυνῆσεως Παναχίου ταύρου. Ὁ δούξ μετὰ δακρύων χουγκινῆς ἐξομολογήθη τὰς ἀμαρτίας τοῦ, ἀλλὰ παλὴν ὁ κριός ἐμπόδιζε τὴν εἰσοδόν τοῦ.

Ὁ βλαυροφύλαξ εἶπε: "Ἄλλο εἶναι τὸ ἐμπόδιον. Ὁ δούξ ὠμολόγησε ὅτι κοινωνεῖ εἰς τὴν αἵρεσιν τῶν μονοφυσιτῶν. Μετανοήσας ἐκοινωνήσε τῶν ἀγίων φωτιστικῶν κ' οὕτως εἰσῆλθεν κ' προβεκύνησε χωρὶς νὰ ἐμπόδιζεται ὑπὸ τοῦ κριοῦ. (κεφ. 19)

Ὁ ἀββᾶς θεόδωρος διηγήσατο περὶ εὐραίου μοναχοῦ μονοφυσιτοῦ διατῶν ὅποιον τρεῖς ἡμέρες κλαίων ἔδεξε τὸν κυρίον νὰ ποῖται ὀρθῶς πύθυν, οἱ ὀρθόδοξοι ἢ οἱ μονοφυσιτεῖς. Τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ φωνῆ ἀσφαλείας: "Ἀπῆλθε θεόδωρε δάσκαλε τῶν πύθων αὐτοῦ" Ἀπῆλθεν κ' εἶδον αὐτῶν προβεχωμένοι, εἶδον δὲ περιβητὰν ἀνωθεν τῆς κεφαλῆς μακρῆ κ' θυβῶδη. "Ἐγὼν ὅτι ἡ πύθυν τοῦ, ποῖαί τε ἦν!" (κεφ. 26 VI)

PG: 87 III, 2965 AC